

(א) לקמן פה. ז"ק ק.
(ב) שבעות לט: א. לקס
ק: ז"ק לה: שבעות
לה: מ. (כחצות קה: א
(ד) שבעות לה: (ה) שס"ח
לקמן ג. א. (ו) רש"ל מ"
(ז) קד' ג. א. (ח) קד' ג.
רש"ל, ע. (י) ע"י נ"י כ.
זכרנו ש, (י"א) המד' א.
קד' ע: א. (י"ב) ע"ע א.
שבעות מו. ד"ה שבעות
(יג) לל: מז. וז"ב לג:

(כ) שלא שלא ידו במלכת רעהו
 דאילו שבעה דכפירה אין וז שבעה
 האמורה בשומרים. וכלאו כפירה נמי
 לא תחייבה שבעת שומרים דכתיב
 בשומר חנם כי הוא זה דמינה נפקא
 לן (שבעות ג:) שמו"ד במקלט וכפר
 במקלט ולאפוקי ממ"ד בצבא קמח
 בהגלל [קמח] (דף קי.) עירוב פרשיות
 כתוב כאן וכי כתיב כי הוא זה לאו
 אשומר חנם דכתיב גביה קאי אלא
 אחס כסף תלוה ואשמועין האי תנא
 דשומרים נמי צעין כפירה והודאה
 והשבעה האמורה צרפשה על פרה
 שלשית: היכי דמי. פרה של
 הודאה: כלל דקיימא קמן ואמר
 ליה אקנה בכל מקום שהיא דהיינו
 יליד: אידי מהלל כל האונם ויולידיה

מִמֵּי הַטֶּעֱמָה. בְּדַעֲיָן שֶׁהָא דְהוּלָּה הָא
סָאָה שֶׁל חֲטִים וְהוּדָה לוֹ בְּשַׁעֲוִירֵי
חֵיָא. אִם הִלְכָה כְּמוֹת: אָמַר לִי
חֵיָא מִשְׁבַּע הָאֵל. בְּתַמִּיָּה: וְהָא גו
כְּמֹלֵה אִי נִמִּי בִּפְדָּקוֹן שָׁלָה שְׁלֵחַ בִּו.
אֲשַׁמְטוּיִם מִשְׁתַּמִּטִּי: לִשְׁכַּנְדּוֹ סָאָה צו.
שְׁכַנְדּוֹ וּנְטוּל כְּדָאמְרִין בְּשַׁבְּעוֹת (ד'
תְּקִנו חֲכָמִים שְׁכַנְדּוֹ נִשְׁבַּע: הַסָּאָה
כַּאֲן הוּדָה בְּמִקְלָתָּ: נַחֲיִיבָה. שְׁבַע
שְׁכַנְדּוֹ וִיטוּל: הַיּוֹם. שְׁבַע שְׁהִסִּיתָ
וּטַעְמָא מִפְּרַשׁ בְּשַׁבְּעוֹת (דף מ:) חֻזְקָא
צִידוֹ: דר"ג סָקֵנָא הֵיא. דְּהָא מֵאֲלוֹ

חיי דכל העולם יצאוהו ליד שצוה
הוא צרפון ישבע אם נניחנו ולכן לא
(שם דף מה. ושם ד"ה מאן) ללא בעי דר
פירי

לְרִמָּה הִיכָּךְ פְּטוּר קָרָא אֲמַאי אֶל־צִדְרִיךְ בּוֹ. מִימָה גַם לְמִדֵּי הֵיךְ
 מִיבֵן אֲמַאי אֶל־צִדְרִיךְ קָרָא לְמַעוּטֵי הָאָה בִּקְרָקָה לֹא שִׁיךְ
 מִשְׁמַטְמִיט וְעַם יוֹ [פְּרָס] לְקַמֵּן דְּכִי כּוֹפֵר בְּמַקְלָתָּה קִרְקַע פְּטוּר הוּא דְנִאֲמָן
 הָאֵל מִטַּעַם שֶׁדִּלִּין אֶל־פְּרָס מַעֲזִי כִּיּוֹן דְּלֹא שִׁיךְ הִכָּה אֶשְׁמַטְמִיט קָרָא מִשְׁמַטְמִיט
 וְשִׁמָּחָה גַם בִּדְרָקָה שִׁיךְ הִנֵּה הָאָה מִשְׁמַטְמִיט

HebrewBooks.org | Moznaim Publishing

קא משתמטט כי שמה משכנה וסגר
עד דהוה לי חזוי ופרענא ליה:
אמאי איצטרך קרא רמעישי.
מימה הא ליכא קרא
מיותר למעוטי קרקעות אלא מכלל
ופרט וכלל ממעטין להו וכלל ופרט
והוא כמין דמאמר דמאמר וכלל ופרט

דקשית ליה אחמי אינטרין תנא
למילף קרקעות מכלל ופרט כיון
דהילך פטור וא"ת לימא דאינטרין
למעוטי משבועה דעד אחד מיהו ו"ל
משום דמתני' דלץ נשבעין
הקרקעות מיירי בשבועה לדודה
במקצת: **א"נ** דמענו ב"ים
וקרקעות. מהכא משמע דטענו חטין
ושעורים והודה נאחד מהן דחייב
דדוקא כלים וקרקעות פטור הא חטין
ושעורים חייב וכן סביר שמואל ורבי
יוחנן לחד ליטנא פרק שבועת הדיינין
(שבועות דף ק"ז) **שומר** חנם.
פטור מכל חון מפשיעה ואף חייב
בכל חון ממיתה ממונת מלאכה ונושא
שכר והשובר במקצת חייב ובמקצת
פטור ולכן תנא להו כסדר זה ולא
שנאס כסדר כתיבתם וא"ת ואחמי
לא מקשה בממה משניות י' דזה אומר
עד הו"ז חיה אומר עד החלון ועשרה
גפנים לשבועות (דף קס"א) ומתניתין
דהשולח (לעמן דף י"ז) דזה אומר
שאלה חיה אומר שכורה דמיירי
בפקדון הא הילך הוא וי"ל דניחא ליה
לאקשויי מכל ד' שומרין:

רבי חייא תנא הוא ופליגין אר שגר
לעיל (ד.) *אמר חייא א"ש ואפילו
אז גריסין תני ר' חייא י"ל דהכי
קאמר לאפילו לא הוה ברייתא תנא
הוא ופלגי: **והורה בשעורים**
פטור. אף מן השעורים כדמוכח
שלהי המניח (ב"ק דף קה:) ושם ד"ה
(ימא): **מסרי** איה בסהדי ומייני
לאמרי ליה אל תחזור אלך בעדים
דלמיכא לא קי"ל (כתובות טז.) המלוה
את עבירו בעדים א"ש לפטרו בעדים:
אי איתא לדברי חייא. נראה דהלכה
כרבי חייא דאל לעיל מוקי לה
בפירושא דתלמודא דהא פליגי

כִּרְבֵּן לְדָ"ג דִּלְהֵנָה כּוֹחֵיָהּ כִּרְפֵּיָהּ
מִל' תִּנְיָנָה וְכֵן צִפ' הַשְׂוֹאֵל (לְקַמֵּן ק.)
הַדּוּדָה לֹא שְׂבָרִים הוּא וְכֵן צִבְר' רֵכָה
שְׂבָרֻתָּהּ לֹא (וְשֵׁ) אֲע"ז דְּקֻאֲמֵר רֵכָה
ט' (אֲע"פ) (כְּחֻבּוֹת דָּף נט) דְּקֻאֲמֵר אִם
אִשָּׁה שֶׁתֵּאֲמַר לְבַעֲלָהּ אֵינִי נִיזוֹנֶת וְכו'
דָּף ק: פִּסְקִי כִרְבֵּן הוּאֵל תִּימָה
מִשְׁתַּבֵּעַ רֵכָה לְדִקְסִידוֹ עֲלֶיהָ לֵאמֹר
שֶׁבָרָהּ שֶׁכֵּן לֹא הוֹחֹזֵק כִּפְרָן תֵּאֲמַר רֵכָה
וְהִכָּל לֹא מִיֵּץ מִשְׁתַּמֵּן וְשִׂמָּא מִל' אֲחֵרִי
יִדְּוִם בְּצִלּוֹהּ מִשְׁתַּמֵּן אֵין לְחֻלְקִין מִל' מְלוּה
ו' אִם מֵאִי שֶׁנָּא דִּנְחֻשׁוֹד עַל הַשְּׂבָרָה
אִם אֲמַרְיִן מִתּוֹךְ שִׁא"י לִישְׁבַּע מִשְׁלָם
מִשְׁמִין לֹא יִדְעָה (לְקַמֵּן דָּף נט.) וְנִסְכָּא
הִכָּה אִי אֲמַר' מִשְׁלָם לֹא שִׁבְקָה לִיה
יֵי עֲלִיךְ אִו תִּשְׁבַּע אִו מִשְׁלָם אֲבָל רֵכָה
לִישְׁנָה קִמָּא דִּפ' שְׂבָרָה דִּיִּינִים
יִמִּי רֵכָה קִיפָא דִּנְתַּמִּי לָךְ פְּטוֹר וְכֵן
ע:

הוא אסירידי ואכל וחי מניחו אמו ב' ודא א' ש' דן אותו לשלם השנים שאכל ולישבע על השאר ש' דא אפי' הכי אי ליתא לר' חייא נחייביה מדרתן מנה ין אותו שבועת היסת מדרבנן. ופריק לה דרב נחמן תקנה על זו דרב נחמן להישבע כנגדו ויטול כו'

ולמאן דאמר הילך פטור אמאי איצטריך
קרא למעוטי קרקע משבועה הא כל קרקע
הילך הוא אמר לך איצטריך קרא היכא
דחפר בה בורות שיחין ומערות א"ל *היכא
דטענו כלים וקרקעות והודה בכלים וכפר
בקרקעות ת"ש⁶ דתני רמי בר חמא ארבעה
שומריין צריכין כפירה במקצת והודאה
במקצת שומר חנם והשואל נושא שכר
והשוכר היכי דמי לאו דא"ל הילך לא
דאמר ליה ג' פרות מסרתי לך ומתו כולו
בכפשיעה וא"ל איהו חדא לא היו דברים
מעולם וחדא מתה באונס וחדא מתה
בכפשיעה דבעינא שלומי לך דלאו הילך הוא
ת"ש דתני אבוב דרבי אפטוריקי לדרבי חייא
קמיינא מנה לי בידך והלה אומר אין לך בידי
כלום והעדים מעידים אותו שיש בידי חמשים
וזו יכול ישבע על השאר ת"ל יעל כל אברה
אשר יאמר כי הוא זה על הודאת פיו אתה
מחייבו ואי אתה מחייבו על העדאת עדים
מתנינא קא רמית עליה דר' חייא ר' חייא
תנא הוא ופליג והא קרא קאמר ההוא
למורה מקצת הטענה ואבוב דר' אפטוריקי
אמר לך כתיב הוא וכתיב זה חד למורה
מקצת הטענה וחד להעדאת עדים דפטור
ואידך חד למורה מקצת הטענה וחד ללמורה
ממין הטענה ואידך מורה ממין הטענה לית
ליה⁶ [א] וסבר ליה כר"ג דתנן⁷ טענו חטין
והודה לו בשעורין פטור ור"ג מחייב: ההוא
רעיא דהוו מסרי ליה כל יומא חיותא
בסהדי יומא חד מסרו ליה בלא סהדי לסוף
אמר להו לא היו דברים מעולם אתו סהדי
אסהדו ביה דאכל תרתי מנייהו א"ר
זורא אם איתא לדר' חייא קמיינא משתבע
אשארא אמר ליה אב"י אם איתא משתבע
והא גולן הוא א"ל שכנגדו קאמינא
השתא נמי דליתא לדר' חייא נחייביה
מדרב נחמן דתנן⁸ מנה לי בידך אין לך
בידי פטור⁹ ואמר רב נחמן ימשיעין אותו
שבועת היסת דרב נחמן תקנתא היא
ותקנתא

יִשׁ. לַמַּעֲוָה: וְחַד לַהֲוֹדָא
טַעֲנַת כִּפּוּרָה שֶׁאֵס טַעֲנִי
טוֹר: אֵס אִימָא לְדַרְבִּי
אִיבִי וְאֵס אִימָא לְדַרְבִּי
וְאֵס. וְכִי אֲמַר לְדַרְבִּי חִיִּיא
הֲוֹדָא מִמְּנֵי לְדַרְבִּי לַמַּמְרָא
שְׂבוּעָה מוֹטֶלֶת עֲלֵיו נִשְׁבַּע
שֶׁהִשְׁחָדוּ עַל הַשְּׂבוּעָה
(ד:): כִּי לִימָא לְדַרְבִּי חִיִּיא וְאִין
הִיאֵס מִדְּרַב מַחֲמִין וְיִשְׁבַּע
בְּמִיסָא לִכְךָ לְהִסְתִּימוּ לַהֲוֹדוֹת
יִין אֲדַס טַעֲנִין אֲכִ"כ יֵשׁ לוֹ
וְאֵס לֹא רַמֵּי שְׂבוּעָה עֲלֵיהּ:
וּמִקְנָא

ס': אֵיךְ בִּידֵי פָמור וַאֲלֵךְ נַחֲמֶנּוּ. מהבא משמע ד' דממונה אללא אפי' כופר הכל חייב שצועת היסטא מנדלא געשעריס דרב האז ואז טעיין איני יודע בכל ישבע שאינו

סודי אמר לא היה דברים מעולם
נחבר לי להלכתא כ"י חייא בהא היה
זולן ישבע שנגנו ויטול. ומקשה
ביי כלום פטרי. ואמר בר נחמן ומש
לתקנתא לא עבדין. כלומר נעשה

א ורַב אֶלְפָּס כֵּן
וּבְשִׁנּוּת פ"ו דף ע"ה:
ב ב מיי"פ מ"ג מ"ד טוען
והיי"פ מ"ה סמך טוען
גה טו"ש ע"ה מ"מ ק"י פה
סעיף א:
בא ג מיי"פ מ"ה הלכה ה
ופ"א שם הל' ג
ופ"ב מ"ה ג"מ הלכה יא
סמך טו"ש ע"ה ס"ב
וק"י מ"ד:
בב ד מיי"פ פ"א מהלכות
טוען וטוען ה"ר סמך
שם טו"ש ע"ה ק"י עה
ס"ו וק"י פו סעיף א:

[illegible]

רבינו חננאל (תמשך)
עליה וסוגיית כוותיה
דהטא כרב ששת קיימא
לן דהוא בתרא ותוב
מודתני לה בפ' השואל
היו לו עבדים ומכר אחד
הלוקח טוען הגדול קניתי
והמוכר אמר הקטן מכרתי
ישבע המוכר שהקטן מכר
דאמר' אמאי ישבע מי
שטענון לא הורה לו כי
בגדול טענו והוא לא
הורה לו בגדול אמאי

[illegible]

א לדר' חייא כלומר אילו
נה דאורייתא דכיון שהוא
בידך והלה אומר אין לך
תקנתא היא מדרבנן ותקנתא
האי תקנת' לתקנתא לא